

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Niemcy) w dniu 27 maja 2021 r. – L GmbH / F GmbH, BW, SW

(Sprawa C-336/21)

(2021/C 349/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: L GmbH

Druga strona postępowania: F GmbH, BW, SW

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾, należy dokonywać w ten sposób, że przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli [jego samolot] dotrze do miejsca docelowego pasażerów z opóźnieniem wynoszącym 7 godzin i 41 minut, ponieważ samolot został uszkodzony przez uderzenie pioruna podczas lotu poprzedzającego dany lot; wezwany po wylądowaniu technik z wykonującej zlecenie przewoźnika lotniczego firmy serwisowej stwierdził jedynie niewielkie uszkodzenia, nie mające wpływu na zdolność do lotu („*some minor findings*”); został przeprowadzony kolejny lot; jednak w trakcie kontroli przed odlotem (*Pre-Flight-Checks*) następnego z kolei lotu, poprzedzającego bezpośrednio lot właściwy, okazało się, że samolot nie może być na razie dalej eksploatowany; i w związku z tym przewoźnik lotniczy zamiast samolotu, który miał być pierwotnie wykorzystany i który został uszkodzony, użył samolotu zastępczego, za pomocą którego przeprowadzono lot z opóźnieniem wynoszącym przy odlocie 7 godzin i 40 minut?
- 2) Czy wykładni art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 należy dokonywać w ten sposób, że racjonalne środki, które powinien podjąć przewoźnik lotniczy, obejmują zaoferowanie pasażerom możliwości zmiany rezerwacji na inny lot, którym pasażerowie dotarliby do miejsca docelowego z mniejszym opóźnieniem, mimo że [ostatecznie] przewoźnik lotniczy wykonał lot przy użyciu samolotu zastępczego zamiast samolotu, który nie mógł być już eksploatowany, i tym lotem pasażerowie dotarli do miejsca docelowego z większym opóźnieniem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 14 kwietnia 2021 r. w sprawie T-388/20, Ryanair / Komisja (Finnair I; Covid-19), wniesione w dniu 4 czerwca 2021 r. przez Ryanair DAC

(Sprawa C-353/21 P)

(2021/C 349/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ryanair DAC (przedstawiciele: E. Vahida i F.C. Laprévotte, avocats, S. Rating, abogado, I. G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros, i V. Blanc, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Finlandii

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie na podstawie art. 263 i 264 TFUE nieważności decyzji Komisji C(2020) 3387 final z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56809 (2020/N) – Finlandia COVID-19: Gwarancja państwa przyznana Finnairowi; i
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami i zasądzenie kosztów poniesionych przez Ryanaira oraz orzeczenie, że interwencji w pierwszej instancji i w niniejszym odwołaniu (o ile przystąpią) pokrywają własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne, oddalając zarzut wnoszącego odwołanie dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo Unii, oddalając zarzut wnoszącego odwołanie, że bezpodstawnie naruszono zasadę niedyskryminacji.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne w odniesieniu do zarzutu wnoszącego odwołanie dotyczącego naruszenia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne w odniesieniu do braku wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

Zarzut piąty: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne w odniesieniu do braku uzasadnienia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 4 czerwca 2021 r. – R.J. R. / Valstybės įmonė Registrų centras

(Sprawa C-354/21)

(2021/C 349/24)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: R.J. R.

Druga strona postępowania: Valstybės įmonė Registrų centras

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 lit. l) i art. 69 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniom prawnym państwa członkowskiego położenia nieruchomości, zgodnie z którymi prawo własności może zostać wpisane do rejestru nieruchomości na podstawie europejskiego poświadczenia spadkowego jedynie w przypadku, gdy wszystkie dane niezbędne do rejestracji podano w tym europejskim poświadczeniu spadkowym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 201, s. 107.